

FEKETE LÁSZLÓ ÁRPÁD, DR.

1927. március 8. Budapest – 2014. február 1. Esztergom, Komárom-Esztergom megye

A Magyar Optikai Művekben dolgozott 1944–1945 között, majd Fekete Kálmán kisiparosnál volt ipari tanuló és asztalossegéd 1949-ig, ezt követően a Tanszergyártó Állami Vállalat alkalmazta ugyancsak asztalosként 1951-ig. A Bírói és Államügyészi Akadémiát 1950–1952 között végezte el, jogi doktori oklevelét az Eötvös Loránd Tudományegyetem állította ki 1957. október 19-én. 1950-ben felvették a Magyar Dolgozók Pártjába, 1955–1956-ban pártiskolára is járt.

1952-től a Gyulai Járásbíróságon járásbíró. 1953-ban a Pécsi Megyei Bíróságon lett elnökhelyettes, májustól vezető. 1953–1955 között a Budapesti Megyei Bíróságon, 1956–1958 között a Budapesti Fővárosi Bíróságon volt tanácsvezető bíró. 1958–1959-ben főelőadó az igazságügyi tárcánál. Ezt követően nyugdíjazásáig az Esztergomi Megyei Bíróságon dolgozott, 1958. június 22-i kinevezése után 1958. július 1.–1987. december 30. között elnökhelyettesként; 1978. augusztus 10-től bírósági főtanácsos. A munkavégzés alól 1987. december 30-án mentették fel, a munkaviszonya 1988. január 31-én szűnt meg, és nyugállományba vonult. Bírói tisztsége alól saját kérelmére csak 1989. november 30-ával mentették fel. 1981 előtt több évig a bírósági pártalapszervezet titkára volt.

1962-es minősítése szerint korábban „a Fővárosi Bíróságnál elsőfokú – főleg politikai természetű – ügyeket tárgyalt, s az ellenforradalom után népbírósági tanácsvezetőként dolgozott [...] A proletárdiktatúra feltétlen híve, képzett marxista. Mint új értelmiségi híven követi a Párt és a Kormány célkitűzéseit. Érvényre juttatja a Párt büntetőpolitikai elveit, komoly, nemcsak gyakorlati, hanem elméleti felkészültségű büntető bíró.”

Az 1956-os forradalom utáni kádári megtorlás során számos, jelentős büntetőperben ítélezett. Négy esetben ő nem halálra, hanem szabadságvesztésre ítélte a vádlottakat, akiknek másodfokon halálbüntetésre súlyosbítták elmarasztalását, és kivégezték őket. Így tizenöt évi börtönbüntetést szabott ki Micsinai Istvánra 1957. február 18-án, akinek elmarasztalását másodfokon dr. Vida Ferenc halálbüntetésre súlyosbíttotta, s az ítéletet 1957. április 18-án végrehajtották. Hasonlóképp történt Bosnyák Gábor esetében: az 1957. október 21-én kihirdetett húszévi börtönbüntetést másodfokon, a dr. Borbély János vezette tanács 1958. április 21-én súlyosbíttotta halálbüntetésre, s az elítéltet 1958. április 24-én kivégezték. Erős Istvánt életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte 1958. február 5-én. Dr. Vágó Tibor tanácsa azonban 1958. október 5-én súlyosbíttotta az ítéletet, s Erőst 1958. október 10-én kivégezték. Törzsök Géza 1957. szeptember 7-én kihirdetett első- és 1957. december 27-én felolvasott másodfokú ítélete egyaránt életfogytig tartó börtönbüntetés volt. Dr. Szénási Géza legfőbb ügyész törvényességi

óvását követően a Legfelsőbb Bíróság dr. Lee Tibor vezette Elnökségi Tanácsa halálra ítélte 1958. május 15-én, kivégezték május 20-án.

Mayer Antalt viszont már a dr. Fekete által vezetett tanács ítélte halálra 1957. szeptember 22-én, és a dr. Vida vezette tanács másodfokú, 1958. január 9-én kihirdetett, helybenhagyó határozatát követően 1958. január 14-én kivégezték.

KITÜNTETÉSEI

Az Igazságügy Kiváló Dolgozója (1956)

Munka Érdemrend ezüst fokozata (1970)

Április Negyedike Érdemrend (1987. december)

FORRÁSOK, IRODALOM

Országos Bírósági Hivatal – Az igazságügyi szervezetből kivált dolgozók nyilvántartókönyvében nem rögzítettek iktatószámot, de iratai voltak.

1956 kézikönyve. III. Megtorlás és emlékezés. A kézikönyv főszerkesztője Hegedűs B. András, a kötetet szerkesztette Kende Péter. 1956-os Intézet, Budapest, 1996. 36., 78., 100., 106., 222., 252.

Eörsi László: Corvinisták, 1956. A VIII. kerület fegyveres csoportjai. 1956-os Intézet, Budapest, 2001. 598., 607.

Eörsi László: A Széna tériek, 1956. Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára–1956-os Intézet, Budapest, 2004. 361.

Eörsi László: Köztársaság tér, 1956. 1956-os Intézet, Budapest, 2006. 192.

Eörsi László: A Pesterzsébeti fegyveres ellenállás, 1956. Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára–1956-os Intézet. Budapest, 2015. 205.

Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In A Kúria és elnökei III. A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 180.